

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa „I..”sp. z o.o. w C.
przeciwko [...] Szpitalowi Specjalistycznemu w L.
przy udziale interwenienta ubocznego po stronie pozwanej „H..” S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego we W.
z dnia 19 maja 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego oraz na rzecz interwenienta ubocznego po stronie pozwanej kwoty po 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych dla każdego z nich, z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 maja 2017 r. Sąd Apelacyjny we W., po rozpoznaniu apelacji pozwanego [...] Szpitala Specjalistycznego w L. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 8 listopada 2016 r., zmienił ten wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo „I..” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania. Oddalenie powództwa nastąpiło ze względu na uznanie przez Sąd drugiej instancji, że zachowanie powoda, szczegółowo omówione w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego zmierzało ewidentnie do wykorzystania uprawnienia przyznanego w art. 647¹ § 5 k.c. w sposób sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem danego prawa (art. 5 k.c.). Przejawiło się to zwłaszcza brakiem lojalności powoda względem strony pozwanej (w treści oświadczenia z dnia 28 lutego 2014 r.), przesunięciem terminów zapłaty po to, by przypadały one po dniu 30 stycznia 2014 r., zamiast ochrony powoda z poszanowaniem uprawnień kontrolnych strony pozwanej, co było zachowaniem zmierzającym do obciążenia pozwanego dwukrotnym obowiązkiem zapłaty, w warunkach nadużycia zaufania strony pozwanej do treści powołanego oświadczenia, pozbawiając pozwanego możliwości kontroli realizacji zapłaty w rozliczeniach wykonawcy z podwykonawcą, skutkując w rezultacie naruszeniem dobrych obyczajów, stanowiących obowiązek przedsiębiorcy na gruncie art. 17 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także zasad współżycia społecznego. Nielojalność powoda wobec pozwanego została wykazana w uzasadnieniu Sądu drugiej instancji, z powołaniem się na art. 354 § 1 i art. 355 k.c. przez dokładne przedstawienie zachowania powoda na tle wystawienia faktury VAT [...]. Sąd Apelacyjny podsumował swoje oceny cytując paremię wywodzącą się z prawa rzymskiego: „z własnego niewłaściwego zachowania nie można wyprowadzać dla siebie praw, ani przeciwstawiać takiego postępowania prawom innych”, potwierdzoną wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 kwietnia 2006 r. w sprawie SK 57/04.

W skardze kasacyjnej strona powodowa zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu naruszenie zaskarżonym wyrokiem przepisów prawa materialnego, tj. art. 647¹ § 5 k.c. przez jego błędną wykładnię i uznanie braku ponoszenia przez pozwanego Szpitala odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia powodowej Spółce.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie apelacji pozwanego Szpitala, ewentualnie uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona pozwana wniosła o jej nieprzyjmowanie do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania. W odpowiedzi na skargę kasacyjną interwenient uboczny - „H..” S.A. w W. wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pozwany wskazał na oczywiste uzasadnienie skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), motywując to brzmieniem art. 647¹ § 5 k.c. To legło u podstaw samej skargi kasacyjnej, jednak nie może wystarczyć w sytuacji nadzwyczajnego postępowania wynikającego z wniesienia skargi kasacyjnej od prawomocnego orzeczenia sądowego. Rzeczą skarżącego jest zatem przekonać o racjach wniesionej skargi. W utrwalonym od dawna i znanym orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało wskazane, co powinno się znaleźć we wniosku o przyjęcie skargi, jeśli opiera się go na oczywistości wniesionej skargi.

W sprawie nie było wątpliwości co do formalnej odpowiedzialności inwestora na podstawie art. 647¹ § 5 k.c., ale nie ten przepis stał się podstawą oddalenia powództwa i dlatego powoływanie na poparcie jego zastosowania orzecznictwa Sądu Najwyższego było bezskuteczne. Skarżący nie odniósł się w ogóle przez profesjonalny wywód prawny do zastosowania w sprawie art. 5 k.c., przepisu mającego ogromne orzecznictwo i piśmiennictwo, w sytuacji wykazywania przez Sąd Apelacyjny naruszenia przez skarżącego zasad słuszności oraz społeczno-gospodarczego przeznaczenia prawa (zob. przykładowo wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2017 r., II CSK 576/16 oraz z dnia 16 kwietnia 2014 r., V CSK 296/13). Wspomina się o tych klauzulach generalnych prawa cywilnego jakby przy okazji wykazywania błędnej interpretacji przez Sąd działań podwykonawcy

zmierzających do uzyskania podwójnej płatności za swoje świadczenie. W efekcie skarga kasacyjna jest jakby obok głównego zagadnienia prawnego, zaprezentowanego w zaskarżonym orzeczeniu.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj

ał